

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **V30 s. r. o.**, Vnější 30, Praha 4, zastoupené advokátem Mgr. Janem Bičištěm, Václavské náměstí 47, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 4. 7. 2022, čj. MZE-41858/2022-14112, sp. zn. MZE-25111/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2024, čj. 9 A 76/2022-72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně – společnost zabývající se zemědělskou výrobou – v březnu 2017 uzavřela se Státním zemědělským intervenčním fondem (SZIF) dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR, a to za účelem nákupu ovcí, krav a zemědělské techniky. SZIF žalobkyni záhy poté vyplatil první splátku dotace ve výši asi 608 tis. Kč. Druhou splátku však už žalobkyni nevyplatil, protože při kontrole zjistil, že žalobkyně porušila podmínky dotace. Žalobkyně konkrétně použila dotaci k nákupu tří jalovic (samic skotu, které dosud nerodily, a nelze je tedy dojit) za celkem asi 135 tis. Kč (bez DPH). Tytéž jalovice – Danielu, Báru a Lízu – přitom svému dodavateli předtím (před uzavřením dohody o poskytnutí dotace) sama prodala za přibližně třetinovou cenu (50 tis. Kč) a jalovice až do zpětného odkupu zůstaly v hospodářství žalobkyně (nebyly nikam přemístěny). Nadto u dvou ze tří jalovic bylo na fakturách uvedeno, že jsou vysokobřezí, ačkoli se jim tele narodilo až 22 a 34 týdnů po jejich zpětném odkupu (březost krav trvá čtyřicet týdnů). Právě údajnou vysokobřezostí jalovic přitom žalobkyně odůvodňovala několikanásobné zvýšení jejich ceny.

[2] Ohledně nevyplacení druhé splátky dotace žalobkyně zahájila řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy, ale neuspěla – Ministerstvo zemědělství její návrh na vyplacení druhé splátky zamítlo. Žalobkyně následně neuspěla ani u Městského soudu v Praze, ani u NSS (rozsudek ze dne 23. 7. 2024, čj. 3 Afs 304/2022-71).

[3] Kromě toho, že SZIF žalobkyni nevyplatil druhou splátku dotace, zahájil i řízení o vrácení té první. Proti zahájení řízení se žalobkyně pokusila bránit správní žalobou, tu však městský soud odmítl (protože samo zahájení nepovažoval za správní rozhodnutí ani za nezákonný zásah). NSS s tímto postupem souhlasil (rozsudek ze dne 4. 6. 2021, čj. 5 Afs 17/2021-50). V březnu 2022 rozhodl SZIF, že je žalobkyně povinna první splátku dotace vrátit, protože uměle vytvořila podmínky pro získání dotace. Takové jednání přitom zapovídá kapitola 4 písm. ee) obecných podmínek pro poskytnutí dotace (čj. 6612/2016-MZE-14113) a je za něj třeba uložit snížení částky dotace o 100 %. Žalobkyně se proti rozhodnutí SZIF odvolala, Ministerstvo zemědělství však její odvolání zamítlo. Žalobkyně neuspěla ani u městského soudu.

[4] Proti zamítavému rozsudku městského soudu podala žalobkyně (*stěžovatelka*) kasační stížnost.

[5] Stěžovatelka tvrdí, že je rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Městský soud se konkrétně nezabýval žalobní námitkou, že ministerstvo argumentovalo nepřiléhavou judikaturou. Nevysvětlil ani to, proč podle něj nebylo nutné provést výslechy, které stěžovatelka navrhla ve správním řízení. Stěžovatelka dále v žalobě namítala, že jalovice koupila za cenu odpovídající jejich kvalitě a že podmínky dotace nebránily tomu, aby prodala a následně koupila tatáž zvířata; ani tyto námitky městský soud nevypořádal. Stěžovatelka je dále přesvědčena, že SZIF ve svém rozhodnutí uváděl nepravdivé výroky, že ve věci nebyl řádně veden správní spis a že ministerstvo rozhodovalo na základě nesprávné verze obecných podmínek pro poskytnutí dotace (čj. 3411/2018-MZE-14112). Konečně se podle stěžovatelky městský soud řádně nezabýval tím, že podmínkou vyplacení první splátky bylo jen uzavření dohody (nikoli plnění podmínek dotace) a že správní orgány nedodržely zákonné lhůty.

[6] Ministerstvo zemědělství ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že městský soud ani NSS nemají povinnost obsáhle reagovat na každou dílčí námitku či dokonce na obecná tvrzení. Stěžejními námitkami, respektive obsahem a smyslem žalobní argumentace, se městský soud zabýval. Není přitom chybou, osvojil-li si městský soud argumentaci ministerstva. Žalobní námitky se totiž mnohdy shodovaly s námitkami odvolacími.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Rozsudek městského soudu není nepřezkoumatelný, naopak svědomitě reaguje na všechny žalobní námitky. Podrobně vypořádává i ty, které podle stěžovatelky zůstaly bez odpovědi. Judikatura citovaná ministerstvem sice přesně neodpovídá stěžovatelčině situaci, přesto ji lze použít při výkladu relevantních právních předpisů (podrobněji viz body 94 a 95 rozsudku městského soudu). Stěžovatelka navrhla ve věci vyslechnout svědky, jejich výpovědi by však nemohly zvrátit stěžejní (a stěžovatelkou nezpochybňovaná) zjištění, že stěžovatelka jalovice před podpisem dohody o poskytnutí dotace prodala a za peníze

pokračování

z dotace následně koupila zpět a že za jalovice zaplatila několikanásobně vyšší cenu, přestože neměly krátce před porodem (bod 96). Nákupní cena jalovic nebyla opodstatněná; skutečnost, kterou stěžovatelka odůvodňovala zvýšení ceny, se neprokázala (bod 98). Prodej a následná koupě prodaných zvířat nenaplnují účel dotace, kterým bylo rozšíření chovu; tuto situaci je tedy nutné považovat za umělé vytvoření podmínek, za nichž byly získány dotační prostředky (bod 102). Podmínkou vyplacení první splátky sice bylo jen uzavření dohody, zároveň však stěžovatelka podpisem dohody souhlasila s tím, že tuto první splátku bude možné vymáhat zpět, pokud uměle vytvoří podmínky pro získání dotace (body 114 a 115). Konečně překročení lhůty pro vydání rozhodnutí nezpůsobuje jeho nezákonnost (bod 116).

[9] Co se pak týče věci samé, městský soud ji posoudil ve shodě se správními orgány a se závěry, které NSS vyslovil v související věci 3 Afs 304/2022. Stěžovatelka formálně prodala a později koupila zpět jalovice, čímž uměle vytvořila výdaj, který hradila z dotace. Tím porušila dotační podmínky. Tento věcný závěr stěžovatelka v kasačním řízení v podstatě nezpochybnila; soustředila se spíš na tvrzení, že vyslovený závěr převzal městský soud od správních orgánů, aniž se vypořádal se žalobními námitkami. Toto stěžovatelčino tvrzení bylo vyvráceno výše.

[10] Kromě kasačních námitek tvrdících nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku stěžovatelka uvádí, že se v rozhodnutí SZIF vyskytují nepravdivé výroky, že ministerstvo rozhodovalo na základě nesprávné verze obecných podmínek a že ve věci nebyl řádně veden správní spis. Na všechny tyto argumenty už reagoval městský soud. Reakci městského soudu týkající se prvních dvou (nepravdivých výroků SZIF a nesprávné verze obecných podmínek) stěžovatelka v kasačním řízení nijak konkrétně nezpochybňuje. Kasační námitky, které vůbec nepolemizují s napadeným rozsudkem, jsou však nepřipustné; podstatou řízení o kasační stížnosti je totiž přezkum soudního rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2013, čj. 8 Afs 34/2012-64, bod 21).

[11] Městský soud se vyjádřil i k řádnosti vedení správního spisu. Mimo jiné napsal, že stěžovatelka si musela být obsahu spisu vědoma, pokud si sama pořídila podrobný soupis listin, které byly do správního spisu zařazeny. V kasačním řízení stěžovatelka namítá, že tato argumentace městského soudu zaměňuje příčinu s následkem – stěžovatelka si musela podrobný soupis listin sama vypracovat právě proto, že správní spis nebyl veden řádně. NSS však zdůrazňuje, že stěžovatelčina žalobní námitka byla neúspěšná také z dalších důvodů, tedy nikoli jen proto, že do žaloby vložila podrobný seznam listin. Stěžovatelka především své obecné tvrzení, že správní spis nebyl veden řádně, nijak neupřesnila, a to ani v žalobě, ani v kasační stížnosti. Nic přitom nenasvědčuje tomu, že by způsob vedení správního spisu byl natolik nepřehledný, aby to mohlo způsobit nezákonnost rozhodnutí o věci samé.

[12] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. NSS proto její kasační stížnost zamítl. Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení; ministerstvu pak nevznikly žádné náklady, které by se vymykaly z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu